

— Έρχεται η νύχτα...

“Αδραξε τὴ στάμνα της. Σύχασε λίγο. Ἀγνάν-
τια της τὴ φώσια ἀπ’ τὸ χωριὸ λές τὴν παιζογε-
λοῦσαν κι αὐτὴ θέλεα ἀνέβαινε τῆς στράτας της ἀρ-
γὰ τὸν ἀνήφορο, ἀνήφορο Γολγοθᾶ, προχωρῶντας σ’
αὐτά, ἐνῶ ἀπὸ πίσω της τὸ σκοτάδι ἀμείλιχτο τὴν
κυνηγοῦσε.

Κ’ ἡ βρύση μοναχὴ θρηνολογοῦσε μὲς στὴν ἐρη-
μίᾳ.

Βόλος, Γεννήτης 1906.

ΤΑΚΗΣ ΣΑΡΑΚΙΝΟΣ

Η ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ

ΛΑ-Ι-ΚΟΙ ΟΡΟΙ

Φίλε Νουμά,

Καλὸς ὁ Ἀθρῶπιος Μηχανισμὸς τῆς κ. Πα-
παμόσκου, μὰ δὲν ἔχει πάντα τοὺς ἀληθινούς λαϊ-
κούς ὅρους. Δύσκολο ὅμως βέβαια νὰν τοὺς μαζέψει
ὅπως ζεῖ στὰ ξένα, κι’ ἐτσι νομίζω πρέπει ὅλοι μας
νὰ βοηθήσουμε τὴν κ. Παπαμόσκου ὅσοι ζοῦμε στὰ
Ἑλληνικὰ τὰ χῶματα.

Μὲ τὴν ἄδειά σου λοιπὸν σοῦ δίνω κι’ ἐγὼ με-
ρικούς ὅρους, ὅπως τοὺς λείει ὁ λαὸς στὴν πατρίδα
μου τὴ Σάμο.

Κάρα (κρανίον)

Κάφαλο (κρανίον)

Κορφὴ

Σνίχι (σβέρκος)

Κούπραινας (σβέρκος)

Ματόκλαδα

Τσίνορα

Βοργιὸς τοῦ ματιοῦ

Ἀσπράδι καὶ Μαβράδι

Νινί (κόρη) τοῦ ματιοῦ

Σαλίγκαρος (ἐλιξ) τοῦ ἀφτιοῦ

Ριζάφτια (κρόταφοι)

Μασσάλας

Κατουσάγουνο

Γούλια

Δόντια μπροστινά

Σκυλόδοντα

Τραπεζίτες

Φρονιμίτης

Οὐρανίσκος

Σταφυλίτης

Καταπιόνας

Καρύδι

Τρικόμπι (σφοντύλιχ τοῦ σβέρκου)

Ραχοκόκκαλο

Κωλουράδι (ἄκρη τοῦ ραχοκόκκαλου)

Παγίδα

Ἀρφανά παγίδιχ (ὕφτοπαγίδα)

Λαγγόνια

Τὰ πάκια (διάφραγμα)

Ἀφαλὸς καὶ Ἀστέρας

Λεκάνη καὶ Σιδεροστιὰ

Πλάτη καὶ Πινακίδα

Καρδιακόκκαλο καὶ Σπαθί (στέρνον)

Μπράτσο

Ἀγκωνας

Σαίτα (ὁ πῆχυς)

Κόμποι (τῶν δάχτυλων τ’ ἄρθρα)

Ἀπλόχερο

Παλάμη, χούφτα, φούχτα

Βελανίδα (βουβάν)

Μήλο τοῦ μεριοῦ

Μηλογόνατο (ἐπιγονατίς) (*)

Καλάμι

Κότσι

Πατούχα ἢ Πατούνα

Χτένι (ταρσός)

Βασιλικὸς Φλέβες (ἀρτηρίες)

Φυλλοκάρδια (κόλποι τῆς καρδίας)

Φλεμόνια

Σπλήνα

Ζυγαρθούμια (τὰ ψιλὰ ἔντερα)

Μπομπάρια (τὰ χοντρά ἔντερα)

Φούσκα

Σιέπη (περιτόναιον)

Δικός σου
ΣΑΜΙΩΤΗΣ

* Ἀπὸ οἱ παλιοὶ τὸ λέγανε καὶ μύλη, κι’ ὁ λαὸς
ἔκανε μύλο.

ΕΠΙΣΗΜΟΙ ΒΑΡΒΑΡΙΣΜΟΙ

Φίλε «Νουμά»,

Προχτές πού εἶχα πάει γιὰ μάρτυρας στὸ Πρω-
τοδικεῖο σὲ μιὰ ὑπόθεση ὡς πού νῆρθη ἡ ὥρα νὰ μὲ
ξετάσουνε ἄρχισα καὶ διαβάζα μιὰ εἰδοποίηση τοῦ
Προέδρου τοῦ Πρωτοδικείου πού ἦτανε στὸ γραφεῖο
τῶν πτωχεύσεων κολλημένη· πὼς γροθοκοπιέται τὸ
Συνταχτικὸ μὲ τὴ Γραμματικὴ καὶ μὲ τὴ ἔννοια,
φαίνεται ἀπὸ ἓνα κομμάτι πού σὰς ἀντιγράφω :

«Οἱ εἰσηγηταὶ δικασταὶ ὀφείλουσι κατὰ τὰς σχε-
τικὰς διατάξεις τῶν σχετικῶν διατάξεων τοῦ περὶ
πτωχεύσεως Νόμου, νὰ ἐποπτεύωσιν ἀδιαλείπτως
περὶ τῆς ἐκτελέσεως τῶν διατάξεων καὶ προβαίνουν
εἰς τὴν ἐπιβολὴν τῶν ποινῶν»

καλύτερα θὰ ἦτανε ἐκεῖ πού λέγει «κατὰ τὰς σχε-
τικὰς διατάξεις τῶν σχετικῶν διατάξεων» νὰ ἔβαζε
καὶ μιὰ δοτικὴ «ταῖς σχετικαῖς διατάξεσι» γιὰ νὰ
πάη ἐτσι κορδόνι ἡ κλίση τοῦ ὀνόματος· ἀλλὰ ὁ κ.
Πρόεδρος δὲν ξεχνᾷ καὶ τὴ ἀγαπημένη του γενική
καὶ τὴν ἐπαναλαμβάνει παρακάτω· «περὶ τῆς ἐκτε-
λέσεως τῶν διατάξεων» καὶ προβαίνουν· ἐδῶ δὲ
τὸ πῆρε ὁ διάβολος τὸ συνταχτικὸ ἀφείλουσι νὰ
προβαίνωσι· ὅχι ὅπως λείει ὀφείλουσι καὶ προβαίνου-
σι—δηλαδὴ ὑποταχτική.

καὶ τὴν ἀντικαταστάσιν τῶν ἀμελούντων ἢ κατα-
κρατούντων χρῆμα τῆς πτωχεύσεως συνδίκων ἢ ἄλ-
λως πὼς μὴ φειδομένων τοῦτο» φειδομαὶ τοῦτο, φαί-
νεται πὼς οἱ δικασταὶ μας ἀρχίζουνε νέο συνταχτι-
κὸ νὰ βάζουν σ’ ἐνέργεια—ἀφειδομαὶ τινοὺς· λένε οἱ
ἀρχαῖοι.

«Οἱ εἰσηγηταὶ παρακαλοῦνται ἐπίσης νὰ ζητῶσι κατὰ
μῆνα πρόχειρον λογοδοσίαν τῆς χρήσεως τοῦ χρόνου
τοῦ χρήματος καὶ τῶν ἐργασιῶν ἐκάστης πτωχεύ-
σεως ἀπὸ τοὺς συνδίκους καὶ δι’ ὑποβολῆς αὐτῶν
παρὰ τούτων ὑπομνημάτων ὅπως ἡ ἐποπτεία καὶ ὁ
ἐλεγχος ἐστὶν ἀμεσος»

«λογοδοσία τοῦ χρόνου» σὰν παράξενη λογοδοσία
καὶ ὅπως ἡ ἐποπτεία καὶ ὁ ἐλεγχος ἐστὶν· ἀπὼς
ὥσιν» ἔπρεπε νὰ πῇ· τὸ ὅπως κατὰ πούς κουτοδα-
σκάλους εἰσάγει πάντα πρόταση μὲ ὑποταχτική.

Αὐτὸ φέρνει, φίλε μου, ὅλη ἡ σχολαστικὴ εκπαι-
δεύση πού γιὰ χάρη της τὸ καημένο τὸ ἔθνος ζοδεύει
τόσα ἑκατομμύρια κάθε χρόνο.

ΕΝΑΣ ΜΑΡΤΥΡΑΣ

ΒΑΡΒΑΡΟΠΑΖΑΡΟ

(Στὴ στήλη αὐτὴ θὰ κρεμάμε κάθε βδομάδα, σὰν κε-
φάλια ληστῶν, ὅλες τίς ἀσυνταξίες καὶ ἀνορθογραφίες πού
βρίσκονται σὲ καθημερινὰ βιβλία. Συνεργάτες τῆς
στήλης αὐτῆς θάναὶ ὅλ’ οἱ ἀναγνώστες μας, ἄρκει μοναχὰ
πλάι στὸ βαρβαρισμὸ πού θὰ μᾶς στέλνουνε νὰ σημειώ-
νουν τῶνομα τοῦ βιβλίου καὶ τὸν ἀριθμὸ τῆς σελίδας πού
βρίσκεται).

«Χθὲς ὁ καρραγωγέος Ἐμμανουὴλ Ράβδος ὢν
ἐπὶ τοῦ κάρρου τοῦ ὠδήγει αὐτὸ, ἐκόπησαν τὰ ἡ-
νία τοῦ ἵππου καὶ κατῆλθεν ἵνα καὶ ὅπως σταματή-
σῃ τὸν ἵππον, ὅποτε κατέπεσε χαμὰ καὶ ἐτραυμα-
τίσθη καταπεσὼν εἰς τὴν σιαγώνη καὶ τὸν μηρὸν
ἐκ τῆς πτώσεως».

(Ἀπὸ τὸ ἐπίσημο Ἀστυνομ. Δελτίο).

Ο.ΤΙ ΘΕΛΕΤΕ

Τὸ φύλλο τῆς ἄλλης Κυριακῆς θὰ βγαί, καθὼς γίνεται
κάθε χρόνο, μὲ ὅχιτὼ σελίδες, γιὰ νὰ ξεκουραστοῦνε λίγο
καὶ οἱ τυπογράφοι μας. Στὸ φύλλο τῆς ἄλλης Κυριακῆς
θὰ δημοσιεύουμε καὶ ποίημα τοῦ Κωστῆ Παλαμά.

— Ἀπὸ σήμερα θάρχινῃσαι νὰ βγαίνει στὴν Ἀθήνα
μιὰ καινούρια Γαλλικὴ ἐφημερίδα—«Le monde Helle-
nique» ὁ τίτλος τῆς—δὺς φορές τὴ βδομάδα καὶ μὲ ὅλη
διαλεχτή.

— Θὰ διευτύνεται ἀπὸ γνωστὸ κ’ ἔμπειρο δημοσιογρᾶ-
φο, τὸ φίλιτο κ. Σπύρο Πανῆ, ἀνταποκριτὴ τοῦ «Φιγα-
ρῶ», τοῦ «Κήρυκα τῆς Νέας Ὑόρκης» καὶ ἄλλων εὐρωπαϊ-
κῶν ἐφημερίδων, καὶ γι’ αὐτὸ ἡ ἐπιτυχία τῆς Ἐφημερί-
δας του εἶναι ἀπὸ τῶρα ἐξασφαλισμένη.

— Ὁ «Ἑλληνικὸς κόσμος» στοὺς Ὀλυμπιακοὺς ἀγῶ-
νες θὰ βγάζει, ἐξὸν ἀπὸ τῆς ταχτικῆς του μέρες, κάθε μέρα
μισόφύλλο γιὰ νῆλουν κ’ οἱ ξένοι, πού θὰ βρίσκονται δῶ,
τὴν καθημερινή τους φημερίδα πού νὰ μαθαίνουν ἀπ’ αὐ-
τὴν ὅχι μοναχὰ τί γίνεται στοὺς ἀγῶνες, ἀλλὰ καὶ ὅλα τὰ
νέα τῆς ἡμέρας.

— Ὁ διευθυντὴς τοῦ «Ἑλληνικοῦ κόσμου» ἔχει καὶ
τούτη τὴν καλὴ ἰδέα, νὰ γνωρίσει στὴν Εὐρώπῃ τὴ φιλο-
λογία μας, μεταφράζοντας τὰ πῦθ διαλεχτὰ Ρωμαϊκά δι-
γῆματα, ἰδίως τὰ ἡθογραφικά.

ΦΟΝΟΠΑΖΑΡΟ ΒΙΟΜΑΔΙΑΤΙΚΟ

Ἀπὸ Πέμπτη δὲ Πέμπτη

Ὑπουργὸς Ἑσωτερικῶν ὁ Ν. Καλογερόπουλος

Σκοτωμοί. Ἀθήνα 1, Ἐπαρχίες 11 (οἱ 7 ἐκλο-
γικοί).

Λαθωμοί. Ἀθήνα 35 (οἱ 33 ἐκλογικοί), Ἐπαρ-
χίες 15 (οἱ 6 ἐκλογικοί).

Κλεψίς. Ἀθήνα 1, Ἐπαρχίες 1.

Ἀπαγωγές. Ἐπαρχίες 1.

Ο ΦΟΝΟΓΡΑΦΟΣ

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

αἰδ. Ἀρχ. κ. Γ. Π. Λίβερπουλ. Λίθαμε τὴ συντρο-
μὴ τοῦ 1906 καὶ σῆς εὐχαριστοῦμε.—κ. Α. Ν. Ὁ Win-
ston Churchill λέει· «Εἶναι καλύτερο ἓνα βιβλίον πού ἔξ-
ρει καὶ πού νιώθει παρὰ ἕ διαβάσεις ἐκατό».—κ. Περί-
εργο. Ἐχες ἰδικὸν Ὁ Νουμά; οὔτε Θεοτοκίς, οὔτε
Ραλλικός εἶναι. Ἀ δὲ βαριέσαι; ξεφύλλισε τοὺς τόμους του
νὰν τὸ δαίς. Ἀν τούτῃ τῇ φορᾷ χτύπησε τὸ Ράλλη εἶναι
γιατὶ ὁ Ράλλης ἀντιπροσώπευε τὴ δημοκρατία καὶ τὴν ἀρ-
χομανία, ἐνῶ ὁ Θεοτόκης, μὲ τὸ στρατιωτικὸ του νομοσκέ-
διο καὶ μὲ τὰλλα, εἶδε πὼς ἔχει σκοπὸ νὰ δουλέψει σο-
βαρὰ κ’ ἐθνικά. Αὐτὸ εἶναι ὅλο. Ἀν ὁ Θεοτόκης, τώρα μά-
λιστα πούρχεται μὲ τίς καινούριες ἐκλογὰς δυνατώτερος
ἀπὸ πρῶτα, ξεχάσει τὸ πρόγραμμά του, πρῶτα πρῶτα ὁ
Νουμάς θὰν τοῦ τὸ φωνάξει, καὶ πολὺ πικρά.—κ. Μ. Πα-
παμ. Ἰντεῖς. Λίθαμε τὴ συντρομὴ τοῦ 1906 καὶ σ’ εὐχα-
ριστοῦμε.